

Nr 325.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående årligt understöd åt vice kommissionslantmätaren A. E. O. Modée; given Stockholms slott den 27 april 1917.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen medgiva,

att vice kommissionslantmätaren i Kalmar län Alfred Ernst Oskar Modée må från och med den 1 januari 1917 under sin återstående livstid åtnjuta årligt understöd från allmänna indragningsstaten till belopp av 1,200 kronor.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

K. Dahlberg.

Utdrag av protokollet över jordbruksärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 april 1917.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern SWARTZ,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena LINDMAN,
Statsråden: VON SYDOW,
STENBERG,
FALK,
HAMMARSTRÖM,
MÄRTEN ERICSSON,
ÅKERMAN,
CARLESON,
HANS ERICSON,
DAHLBERG.

Departementschefen, statsrådet Dahlberg anförde:

Hos Kungl. Maj:t har vice kommissionslantmätaren Alfred Ernst Oskar Modée anhållit om pension. Vid ansökningen fogade handlingar utvisa, att sökanden, som är född den 15 juni 1858 och alltså nästa födelsedag uppnår en ålder av 59 år, avlade lantmäterieexamen den 19 maj 1884 och konstituerades till lantmäteriauskultant den 12 april 1887. Sedan han därefter varit såsom medhjälpare i tjänsten anställd hos särskilda lantmätare, konstituerades han den 7 maj 1896 till vice kommissionslantmätare i Västernorrlands län. Den 15 juli 1899 transporterades han till Kalmar län, där han fortfarande har sin verksamhet. Sökanden räknar alltså en tjänstetid av 30 år, därav nära 21 år såsom vice kommissionslantmätare. Enligt bifogat läkarbetyg lider

sökanden av kronisk reumatism i bägge fötterna samt utbredda åderbräck å bägge underbenen, vadan han för närvarande är och helt säkert för all framtid torde komma att bliva oförmögen att sköta de yttre göromålen av sin tjänst.

Sökanden har uppgivit, att han på grund av sin sjuklighet och oförmåga att röra sig på fältet vore urståndsatt att ens med de minsta anspråk på livet försörja sig som praktiserande lantmätare. Han hade vid många tillfällen under senare år varit alldeles utblottad.

Lantmäteristyrelsen har med skrivelse den 18 april 1917 överlämnat Modées ansökning och för egen del anfört, att sökandens verksamhet såsom på eget ansvar arbetande lantmätare varit av jämförelsevis mindre omfattning, vartill hans tilltagande sjuklighet givetvis varit en bidragande orsak. Denna omständighet i förening med att hans förhållande i tjänsten icke varit utan anmärkning hade föranlett, att lantmäteristyrelsen vid den år 1909 genomförda omorganisationen av lantmäteristaten i orterna icke ansett sig böra uppföra honom å förslag till distriktslantmätartjänst. Befordran till kommissionslantmätare hade Modée icke sökt. Sökandens oförmåga att röra sig på fältet hade gjort, att hans verksamhet under de senaste åren hastigt minskats, och Modées arbetsförteckningar visade, att arvodena för åt honom uppdragna lantmåteriförrättningar, från att år 1909 hava uppgått till omkring 2,100 kronor, år 1915 nedgått till omkring 500 kronor. Då Modée med hänsyn till hans ålder och beskaffenheten av hans föregående verksamhet icke lämpligen kunde anställas såsom extra biträde vare sig inom lantmäteristyrelsen eller å något läns lantmåterikontor, ansåge styrelsen därför, med behjärtande av sökandens nödställda belägenhet, sig böra tillstyrka bifall till hans anhållan om pension. Angående pensionens storlek ansåge lantmåteristyrelsen, med hänsyn till vad styrelsen anfört rörande sökandens tjänsteverksamhet, sig böra föreslå ett något lägre belopp än som på grund av beslut av 1885 års riksdag tillerkänts kommissionslantmätare, eller 1,600 kronor. Pensionen syntes dock ej böra bestämmas lägre än till 1,200 kronor, vilket belopp syntes vara det minsta, varmed sökanden i närvarande tid kunde beredas en nödortftig bärgning.

Statskontoret har i utlåtande den 23 april 1917 med hänsyn till vad handlingarna innehöle funnit starka billighetsskäl föreligga att i detta fall söka utverka något årligt understöd. Mot det av lantmåteristyrelsen föreslagna understödsbeloppet hade statskontoret icke något att erinra. Med avseende på föreliggande omständigheter syntes understödet böra få åtnjutas från och med ingången av år 1917.

*Departements-
chefen.*

Såsom vice kommissionslantmätare har sökanden icke någon avlöning av statsmedel och kan icke heller få sig tillerkänt något av de pensionsrum, som 1885 års riksdag inrättade för kommissionslantmätare. I betraktande av sökandens ganska långa tjänstgöring inom lantmäteri-staten samt hans sjuklighet och bekymmersamma belägenhet anser jag mig kunna, lika med myndigheterna, tillstyrka, att ett årligt understöd av statsmedel beredes honom. I avseende å beloppet och tiden, från vilken understödet må utgå, instämmer jag med statskontoret.

Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att vice kommissionslantmätaren i Kalmar län Alfred Ernst Oskar Modée må från och med den 1 januari 1917 under sin återstående livstid åtnjuta årligt understöd från allmänna indragningsstaten till belopp av 1,200 kronor.

Statsrådets övriga ledamöter instämde i vad departementschefen sålunda hemställt, och behagade Hans Maj:t Konungen härtill lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet skulle avlätas till riksdagen av den lydelse, bil. . . . till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Hugo Nordlander.